

BSO

BILKENT SENFONI
ORKESTRASI

Eric Jacobsen
şef
conductor

David Guerrier
trompet-korno
trumpet - horn

Konzertmeister
Ellen Jewett



Bir Nefeslik Zaman



A Breath of Time

20 Ekim October **2018**

Cumartesi Saturday, **20.00**

Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

Program

A. Jolivet

Trompet Konçertosu No.2
Concerto for Trumpet No.2

1. Mesto
2. Grave
3. Giocoso



J. Sibelius

Finlandia, Op.26



ara interval

E. Chabrier

Korno ve Orkestra için Larghetto
Larghetto for Horn & Orchestra



I. Stravinsky

Üç Bölümlü Senfoni
Symphony in Three Movements

1. Overture; Allegro
2. Andante; Interlude: L'istesso tempo
3. Con moto



Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.
Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.



BSO konserlerini **Radyo Bilkent**
Klasik Müzik Kuşağı'nda dinleyebilirsiniz.
You may listen BSO concerts on **Radio Bilkent**
Classical Music Hours.

Pazartesi | Monday 22.00 - 24.00
Pazar | Sunday 08.00 - 10.00

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır.

Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı tamamen kapatmanızı ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient, if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to turn off their cell phones and not to take any photographs with flash during the concert.

Eric Jacobsen şef conductor

Viyolonsel sanatçısı ve şef Eric Jacobsen, New York, Brooklyn'de yaşıyor. David Letterman'ın programında Renee Fleming ile sahneye çıkan Jacobsen, Carnegie'deki Zankel Salonunun açılış konserinde yer aldı. Şef ayrıca Şangay'da düzenlenen Özel Olimpiyatların açılışında Silk Road Ensemble ile sahneye çıktı.

Eric Jacobsen, 2006'da kardeşi kemancı Colin Jacobsen, Johnny Gandelsman ve Nick Cords ile Brooklyn Rider'ı kurdu. Dörtlünün, Silent City ve Passport isimli albümleri bulunuyor.

Eric Jacobsen Riverside Orchestra, New Hampshire Müzik Festivali Orkestrası, Greenwich Village Orchestra, Lake George Oda Orkestrası, Woodstock Festival Orkestrası, Çocuk Orkestra Topluluğu ve Mankato Senfoni Orkestrasıyla solist olarak sahneye çıktı. Düzenli olarak Bargemusic'de konserler veren Jacobsen burada çoğunlukla Steven Beck'le sahneye çıkıyor.

Jacobsen, Yo Yo Ma'nın İpek Yolu Projesinin bir üyesi olarak Azerbaycan, Çin, Hong Kong, Japonya, Malezya, İsviçre ve Chicago Sanat Enstitüsü ve Hollywood Bowl da dahil olmak üzere ABD'de sahneye çıktı.

Eric Jacobsen The Knights orkestrasının sanat direktörlüğü ve şefliğini yapıyor. The Knights'ın SONY etiketiyle çıkan iki albümü bulunuyor. Eric Jacobsen,

Mayıs 2009'da solistler Dawn Upshaw ve Christina Courtin ile Dresden Musikfestspiele'nin açılışında The Knights orkestrasını yönetti. Ayrıca Mark O'Connor Yaylı Dörtlüsünde çellist olarak yer alan sanatçı, ünlü Amerikalı kemancının özgün yapıtlarını seslendiriyor.

Pek çok öğrenci projesinde yer alan sanatçı, kısa bir süre önce NYU'nun çello ve oda müziği bölümünde çalışmaya başladı, aynı zamanda üniversitenin orkestrasını da yönetiyor. Jacobsen, eğitimine School for Strings'de başladı ve Julliard School'dan mezun oldu. Harvey Shapiro ve Joseph Elworthy ile çalışan sanatçı, enstrümanında Anner Bylsma ve Yo Yo Ma'dan etkilendiğini söylüyor.

Jacobsen yaz aylarında Lucerne ve Lincoln Center Out of Doors gibi çeşitli festivallere katıldı. 2005'te Jacobsen ve Brooklyn Rider'ın diğer üyeleri, Minnesota'daki Stillwater Müzik Festivalinin Sanat Direktörlüğünü yaptılar. Colin ve Eric Jacobsen, dünyanın çatışma yaşanan bölgelerine dikkat çekmeyi amaçlayan Musicians for Harmony organizasyonunun sanat direktörleri olmanın onurunu yaşıyorlar.

Yo Yo Ma, Bono ve Mark O'Connor ile kayıtları olan Eric Jacobsen, 1745'te Torino'da yapılmış bir Giovanni Battista Genova çello çalıyor.

Eric Jacobsen is a cellist and conductor residing in Brooklyn, New York. He has performed with Renee Fleming on David Letterman and at the inaugural concert at Zankel Hall at Carnegie. Mr. Jacobsen has also appeared with The Silk Road Ensemble at the opening ceremonies of the Special Olympics in Shanghai.

In 2006 Eric's brother, Colin, a violinist, was in residence on NPR's 'Performance Today'. It was during this time that Eric and Colin and their long standing friends, Johnny Gandelsman and Nick Cords came together. Their strong camaraderie and mutual desire to work in the string quartet medium, led them to form Brooklyn Rider. Their collaboration with the Iranian Kemanche master, Kayhan Kalhor inspired their first album "Silent City". The album includes arrangements and compositions by Mr. Kalhor and Colin Jacobsen. Brooklyn Rider's second album "Passport" is a compilation of Armenian folk songs, arranged tunes and original compositions.

In addition, Mr. Jacobsen has appeared as soloist with the Riverside Orchestra, the New Hampshire Music Festival Orchestra, the Greenwich Village Orchestra, the Lake

George Chamber Orchestra and the Woodstock Festival Orchestra, the Children's Orchestra Society and the Mankato Symphony Orchestra. He regularly performs at Bargemusic, often playing with Steven Beck, with whom Mr. Jacobsen has collaborated with for 10 years.

Mr. Jacobsen is a member of Yo Yo Ma's Silk Road Project. He has participated in residencies and performances in Azerbaijan, China, Hong Kong, Japan, Malaysia, Switzerland and across the USA, including The Art Institute of Chicago and the Hollywood Bowl.

Eric and Colin Jacobsen are the artistic directors of the orchestra The Knights with Eric Jacobsen conducting. The Knights have recorded two albums for SONY. In May of 2009, Mr Jacobsen led The Knights at the opening of the Dresden Musikfestspiele with soloists Dawn Upshaw and Christina Courtin. Mr. Jacobsen is also the cellist in the Mark O'Connor String Quartet performing original works by the great American fiddler.

Mr. Jacobsen is involved in many student projects in universities as well as elementary, middle and high schools. He was recently appointed to the cello and chamber music faculty of NYU where he has also conducted the orchestra. Mr. Jacobsen studied at The School for Strings as a youngster and later graduated from The Juilliard School. He worked extensively with the late Harvey Shapiro, Joseph Elworthy, and considers Anner Bylsma and Yo Yo Ma instrumental influences in his playing.

In the summer time Mr. Jacobsen has toured numerous festivals, including Lucerne and Lincoln Center Out of Doors. In 2005, Mr. Jacobsen and the other members of the Brooklyn Rider became the Artistic Directors of The Stillwater Music Festival in Minnesota. Colin and Eric Jacobsen are honored to be the Artistic Directors of Musicians for Harmony, an organization dedicated to raising awareness to conflicted areas of the world.

Mr. Jacobsen can be heard on recordings with Yo Yo Ma, Bono, and Mark O'Connor. Mr. Jacobsen plays a Giovanni Battista Genova cello crafted in Turin 1745.

David Guerrier **trompet-korno** trumpet - horn

Trompet çalmaya yedi yaşında başladı. Lyon Konservatuvarında Pierre Dutot ile çalıştı. 2000

yılında, oybirliğiyle birincilik ödülüne değer görüldü ve mükemmellik ödülü aldı. 1998'de Jean-François Madeuf ile barok trompet çalışmaya başlayan sanatçı, daha sonra aynı konservatuvarda korno çalışmalarına başladı.

David Guerrier, pek çok yaz turnesine katıldı: 1998'de Henri Gallois yönetiminde Orchestre de la Méditerranée ile, 1999'da Sir Colins Davis ve Bernard Haitink yönetiminde, 2000'de Vladimir Ashkenazy yönetiminde AB Gençlik Orkestrasıyla sahneye çıktı. Ayrıca 1999 Temmuz ayında Pierre Boulez ve David Robertson yönetiminde üçüncü Yirminci Yüzyıl Müzik Akademisinde konser verdi.

David Guerrier, solist olarak Hans Graf yönetiminde Bordeaux Ulusal Orkestrası, Toulouse Ulusal Orkestrası, Moskova Oda Orkestrası, John Nelson yönetiminde Paris Orkestra Topluluğu, Christian Zacharias yönetiminde Fransız Radyo Filarmoni Orkestrası, Yoel Levi ve Kurt Masur yönetiminde Fransız Ulusal Orkestrası, Thierry Fischer ve Theodor Guschlbauer yönetiminde Lille Orkestrası, Hugh Wolff ve Jun Märkl yönetiminde Lyon Ulusal Orkestrası, Marseille, Pau, Pays de Savoie, Picardie orkestraları, Ensemble Matheus ve J-C Spinosi, Barselona Senfoni Orkestrası, Emmanuel Krivine yönetiminde Lüksemburg Filarmoni Orkestrası, Gabriel Chmura yönetiminde Belgrad Senfoni Orkestrası, Skopje, NDR Hannover, Viyana Senfoni / Fedosseyev, Paul McCreesh yönetiminde d'Euskadi Orkestrası, Orchestre de la Suisse Romande gibi çeşitli orkestralarla ve Colmar, Divonne, Saint-Denis, Strasbourg, la Roque d'Anthéron, Rheingau, Mecklemburg-Vorpommern, Verbier ve Rheingau gibi festivallerde konserler verdi.

Pek çok ödüle değer görülen David Guerrier, 1998'de Almanya'da Markneukirchen Uluslararası Yarışmasında, 1999'da İtalya'da Porcia Uluslararası Yarışmasında ve Virginia Richmond'da Mock Orkestra Seçmelerinde, 2000'de New York'ta Solo Yarışmasında birincilik ödülü aldı. 2000 yılında Norveç'te Genç Müzisyenler için Eurovision Yarışmasında ve Lyon'dan Brass Quintett Turbulences ile Narbonne'da Uluslararası Bakır Üflemeli Beşli Yarışmasında finalist oldu. Guerrier ayrıca Pro-Europa Vakfı ödülünü kazandı. 2000'de Paris'te düzenlenen Maurice André Uluslararası Yarışmasında birincilik ödülü aldı. 2001'de Guebwiller'de Philys Jones Uluslararası Yarışmasında Quintett Turbulences ile birinci oldu. 2003'te Cannes "Midem"de AFAA (Association Française d'Action Artistique) ödülüne değer görüldü ve New York'ta "Genç

Konser Sanatçıları Seçmeleri”ni kazandı. 2003 yılında, Münih’te ARD Yarışmasında birinci oldu. Guerrier’den önce bu ödülü alan son trompetçi, kırk yıl önce Maurice André olmuştu. Sanatçı 2004 ve 2007 yıllarında “Victoires de la Musique”de “Victoire du Soliste Instrumental” ödülünü aldı.

Guerrier, Virgin Classics için John Nelson yönetimindeki Ensemble Orchestral de Paris ile W.A. ve L. Mozart’ın üflemeli çalgılar konçertolarını ve Paul Meyer, Emmanuel Pahud, Renaud Capuçon, Gautier Capuçon, Frank Braley ve Eric Le Sage ile Saint-Saëns’in oda müziklerini, ayrıca Naïve etiketi için Emmanuel Krivine ve La Chambre Philharmonique ile Schumann’ın (dört korno için) Konzertstück yapıtını kaydetti.

David Guerrier, Fransa Ulusal Orkestrasında ve Lüksemburg Filarmoni Orkestrasında korno sanatçısı olarak çalışıyor. Aynı zamanda Lyon Ulusal Müzik Konservatuvarında ders veriyor.

David Guerrier began to play the trumpet at the age of seven. He entered the Lyon Conservatoire Supérieur de Musique to study with Pierre Dutot. In June 2000, he received a unanimous First Prize with a special mention for excellence. Since October 1998, he has also been studying the barocco trumpet with Jean-François Madeuf. He began later on to study horn in the same Conservatoire.

David Guerrier participated in many summer tours (Orchestre de la Méditerranée under Henri Gallois in 1998, EU Youth Orchestra under Sir Colins Davis and Bernard Haitink in 1999 and under Vladimir Ashkenazy in 2000), including the third XXth Century Music Academy under Pierre Boulez and David Robertson in July 1999.

As a soloist, he performed with many prestigious orchestras: Orchestre National de Bordeaux under Hans Graf, Orchestre National du Capitole de Toulouse, Moscow Chamber Orchestra, Ensemble Orchestral de Paris with John Nelson, Orchestre Philharmonique de Radio France with Christian Zacharias, Orchestre National de France with Yoel Levi and Kurt Masur, Lille Orchestra with Thierry Fischer and Theodor Guschlbauer, Orchestre National de Lyon with Hugh Wolff and Jun Märkl, Marseille, Pau, Pays de Savoie, Picardie orchestras, the Ensemble Matheus and J.-C. Spinosi, Barcelona Symphony Orchestra and Orchestre Philharmonique de Luxembourg under Emmanuel Krivine, Belgrade Philharmonic and Gabriel Chmura, Skopje, NDR Hannover, Wiener Symphoniker/Fedosseyev, Orchestre

d'Euskadi/ Paul McCreesh, Orchestre de la Suisse Romande/ Janowski and in festivals such as Colmar, Divonne, Saint-Denis, Strasbourg, la Roque d'Anthéron, Rheingau, Mecklemburg-Vorpommern, Verbier, and Rheingau.

David Guerrier was awarded many times: First Prize at the Markneukirchen International Competition (Germany, May 1998), at the Porcia International Competition (Italy, December 1999), at the Mock Orchestra Audition (ITG lecture – Richmond, Virginia – May 1999), and at the Solo Competition (ITG lecture – NYC – May 2000). In 2000, he was the finalist at the Eurovision Competition for Young Musicians (Norway) and at the Narbonne Brass Quintett International Competition with the Brass Quintett Turbulences from Lyon. He is also the award winner of the Pro-Europa Foundation. In October 2000, he received the First Prize at the Maurice André International Competition in Paris, and in September 2001, the First Prize at the Phylis Jones International Competition (Guebwiller) with the Quintett Turbulences. In January 2003, he received at the “Midem” in Cannes the Prize AFAA (Association Française d'Action Artistique) and won the “Young Concert Artists Auditions” in New York. In 2003, he won the first prize at the ARD Competition in Munich. The last trumpeter who received this prize was Maurice André 40 years ago. In 2004 and 2007, he received the “Victoire du Soliste Instrumental” at the French “Victoires de la Musique”.

For Virgin Classics, he has recorded Wind Concertos by W.-A. and L. Mozart, with the Ensemble Orchestral de Paris under John Nelson, as well as Saint-Saëns chamber music with Paul Meyer, Emmanuel Pahud, Renaud Capuçon, Gautier Capuçon, Frank Braley, Eric Le Sage, and for Naïve, Schumann's Konzertstück (for four horns) with Emmanuel Krivine and La Chambre Philharmonique.

He has been horn solo for the Orchestre National de France and for the Orchestre Philharmonique de Luxembourg. He teaches at the Conservatoire National de Musique in Lyon.

André Jolivet (1905-1974)

Trompet Konçertosu No.2

Trumpet Concerto No.2 (1955)

1920'li yılların Paris müzik hayatı, devrimci Fransız solunun (anti-Wagnerci, anti-romantik ve neoklasik)

estetik anlayışı üzerinden seyrederken, 1930'lu yılların müzik hayatını politik söylemden uzaklaşmak isteyen nonkonformist ve spiritüalist yaklaşımın devraldığı söylenebilir. 20'lerin politik çıkmazlarına “spiritüel bir alternatif” olarak okunması mümkün olan bu yeni estetik duruş, medeniyetlerdeki krizin ancak ruhani ve organik bir yoldan aşılabileceğini ve bunu mümkün kılacak kozmik, evrensel ve hümanist bir sanat anlayışını savunur. Sanatı gündelik yaşamla birleştirmeyi amaçlayan avangardın tersine, spiritüalistler gündelik yaşamın ötesinde, politik retoriğin ve ulusal sınırların olmadığı bir aşkınlığı düşler.

1905'te Paris'te doğan besteci André Jolivet, La Jeune France (Genç Fransa) adı altında birleşerek 3 Haziran 1936'da ilk konserini veren bir grup spiritüalistten biridir. Bu grupla ilişki kuran bir diğer önemli isim de Olivier Messiaen'dır. Genç Fransa'nın öne sürdüğü müzik estetiği, 1920'lerde baskın olan Erik Satie ve Les Six (Fransız Altılıları) üyelerinin temsil ettiği estetik çizgiden radikal bir biçimde ayrılır. Les Six'in yalınlığı, duygusal ölçülülüğü ve zarafeti vurgulayan müzik anlayışlarının aksine, Genç Fransa bestecileri deneyim ve duyguyu tekrar merkeze koyan, dinleyiciyi saran ve hipnotize eden bir müzik deneyiminin altını çizerler.

Jolivet'in 1955 yılında trompet için bestelediği ikinci konçerto, bu estetik model ile hala sıkı sıkıya bağlıdır. Eserin “egzotik” tınıları (caz idyomları) ve ritmik enerjisi, bestecinin müzik ile ritüel arasındaki ilişkiyi onarma amacının göstergeleridir. Bunun yanı sıra eser, alışıldık olmayan orkestrasyonu ön plana çıkar (iki flüt, klarnet, İngiliz kornosu, iki saksafon, piyano, iki kontrbas ve 14 farklı vurmali çalgı). Ancak yüksek virtüözite gerektiren solosu ve hızlı-yavaş-hızlı bölümlenmesi açısından da geleneksel konçerto formundan uzaklaşmaz.

It can be said that the musical life of Paris in 1920s was informed by the esthetic position of the revolutionary French left (anti-Wagnerian, anti-romantic and neoclassical), while the musical life of 1930s was dominated by a nonconformist and spiritualist position which sought to move away from the political left and right discourses. This new esthetic stance, which can be interpreted as a “spiritual alternative” to the political quandaries of 20s, maintains that the crisis in civilizations can be resolved through spiritual and organic means, and suggests a cosmic, universal and humanistic understanding of

art, as the way to resolution. Unlike the avant-garde aiming to blend arts with daily life, spiritualists imagine a transcendence that is beyond daily life and freed of political rhetoric and national boundaries.

Composer André Jolivet, born in Paris in 1905, is a member of a group of spiritualists who called themselves La Jeune France (the Young France) and gave their first concert on June 3, 1936. (Another prominent figure associated with this group is Olivier Messiaen.) The musical esthetics introduced by the Young France differs radically from the esthetic attitude adopted by Erik Satie and members of Les Six (the French Six), who dominated the 20s. As opposed to Les Six's musical understanding emphasizing lucidity, emotional modesty and gracefulness, composers of the Young France highlight a musical practice that places experience and emotion in the center again, and that engulfs and hypnotizes the listeners.

The second concerto Jolivet composed for the trumpet in 1955 strictly follows this esthetic model. The "exotic" tones (jazz idioms) and rhythmic energy of the work are indicators of the composer's effort to repair the relationship between music and ritual. Additionally, the work attracts attention with its unusual orchestration (14 different percussion instruments, along with two flutes, clarinet, English horn, two saxophones, piano, and two double basses); however, it is not distinctly detached from the traditional concerto form in that has a solo part requiring a high level of virtuosity and follows fast-slow-fast departmentalization.

Jean Sibelius (1865-1957)

Finlandia, Op.26 (1899-1900)

Bestecinin şüphesiz en popüler eseri olan Finlandiya'nın 19-20. yüzyıl dönümüne dair dikkatimizi çekmesi gereken en önemli nokta, ulusalcılık fikrinin teşvikinde ve ulusal-kültürel kimliğin inşasında müziğin ne denli önemli bir rol oynadığıdır. 19. yüzyılın hemen başında İsveç egemenliğinden kurtulup, Rus İmparatorluğuna bağlı bir özerk dükalık olan Finlandiya giderek gelişen bir biçimde kendi ulusal kimliğini kazanmış, Sovyet devriminin ardından bağımsızlığını kesin olarak kazanmıştır. Bu süreçte Sibelius'un müziği özellikle 1890'lardan itibaren ulusal kimliğin önemli temsilcilerinden biri olarak değerlendirilmiştir.

Finlandiya Sibelius'un aslen arlık Rusyasının Fin basını üzerindeki baskısını protesto eden bir gösteri için bestelediği, Finlandiya tarihinin önemli hadiselerini betimleyen bir melodramın son bölümüdür. Suomi her (Finlandiya Uyanır) başlığını taşıyan bu bölüm Fin halkını açıkça eyleme çağırır. Bir yıl sonra Sibelius bunun kendi ayakları üzerinde duracak bir senfonik şiir (tone poem) olarak revizyonunu yapar. Eserin ikinci yarısında yer alan melodik tema Finlandiya'nın en önemli ulusal şarkılarından biri haline gelmiştir.

Senfonik şiir (symphonische dichtung), müziğin bir konu, olay ya da şiirsel bir metne dayandığı ve bunun salt müzik aracılığıyla tasvir edildiği orkestral bir formdur. Finlandiya'da tasvir edilen olay dizimi üç ana epizottan oluşur. İlk epizotun dramatik ve koyu tonu Finlandiya'nın politik esaretini betimlerken, bakır flemelilerin keskin figürleriyle başlayan ikinci epizotun militan ve coşkun tonu Finlerin ani uyanışının ve direnişinin ifadesidir. Bunu eserin merkezi olan üçüncü epizotun meşhur dingin, asil ve duygu yüklü teması takip eder. Eseri enerjik ve olumlu bir tonla sona erdiren bu kısım, kuşkusuz, Finlandiya'nın direnişinin sonucu olan milli bağımsızlığa erişini tasvir etmektedir.

The most popular work of the composer without doubt, Finlandia captures our attention in relation to the turn of the 19th century to 20th century with its significance in promoting the idea of nationalism and revealing the role of music in the construction of the national-cultural identity. Finland, which gained its independence from Sweden in early 19th century and became an autonomous duchy under Russia, was increasingly more assertive of its national identity and finally achieved its independence from Russia after the Soviet Revolution. In this process, Sibelius' music was seen as a key representation of national identity, especially after 1890s.

Finlandia is, in fact, the last part of a melodrama describing the major events in the history of Finland, and was composed by Sibelius for a performance protesting the pressure of the Tsarist Russia on the Finnish press. The part titled Suomi her (Finland Awakes) is a clear call for the Finnish people to take action. A year later, Sibelius revised the work as a "Tone Poem" in its own right. The melodic theme in the second half of the work became one of the major folk songs of Finland.

A symphonic Poem (Symphonische Dichtung) is an orchestral form where the music is based on a theme, an

event or a poetic text, which is described solely through music. The sequence of events depicted in Finlandia is composed of three episodes. The dramatic and dark tone of the first episode expresses the political captivity of Finland, while the militant and vibrant tone of the second episode starting with the sharp figures of brass winds symbolizes the sudden “awakening” and resistance of the Finnish. This is followed by the theme of the third episode, which is the center of the work and famous for its calmness, nobility and emotionality. This part, bringing the work to an energetic and positive end, undoubtedly represents the national sovereignty of Finland as a result of its resistance.

Emanuel Chabrier (1841-1894)

Korno ve Orkestra için Larghetto

Larghetto for Horn and Orchestra (1878)

Ravel, Debussy ve Poulenc gibi kendisinden sonraki jenerasyonun bestecileri için büyük ilham kaynağı olan Emanuel Chabrier, çağdaşları arasında belirgin bir şekilde öne çıkabilmiş bir besteci değildi. Bu anlamda, Fransız müzik tarihindeki önemi geç anlaşılmış bir bestecedir. Chabrier’in kendi döneminde yankılı bir ses getirememiş olması, geç başlayan bestecilik kariyerinden daha çok onun Paris müzik camiasındaki marjinal konumundan ileri gelir. Hiçbir zaman konservatuvara ayak basmamış olan Chabrier, hukuk eğitimi yanı sıra piyano, kontrpuan ve armoni dersleri almış, ancak beste yapmayı tamamen kendi çabalarıyla geliştirmişti. Chabrier’in marjinalliğinin çok önemli bir kaynağı onun dönemin resim ve edebiyat alanlarında yeni filizlenmekte olan izlenimcilik ve sembolist akımlarıyla kurduğu yakın ilişkiydi. Chabrier, bu akımların müzikal karşılığını gösteren en erken figürlerden biridir.

Burada ayrıca söz edilmesi gereken başka bir konu dönemin Wagnerci ve anti-Wagnerci olarak ikiye ayrılmış müzik dünyasında Chabrier’in nerede durduğudur. Chabrier’in Wagner müziğiyle ilk defa Münih’te Tristan ve Isolde’yi izlediği sırada tanışıp hayran kaldığı bilinir. Ancak müziğinde Wagner etkisinin çok belirgin olduğu söylenemez. Yazdığı tek ciddi opera (*opera seria*) olan Gwendoline’de bu etki kendini ifşa etse de, bestecinin diğer sahne müzikleri ve özellikle piyano ve ses için bestelediği müzikler Wagnerci estetik ve etosla bir anlamda çelişen ve bir sonraki jenerasyon için övgü kaynağı olacak bir “Fransız duyarlılığı” (temel Fransız nitelikleri olan berraklık, duygusal canlılık, espri ve

hassasiyet) estetiğine daha yakındır. 1878'de bestelenen Korno ve Orkestra için Larghetto bestecinin bu Fransız duyarlılığını en lirik biçimde ortaya koyduğu eserlerinden biridir.

Emanuel Chabrier, a great inspiration to the composers of the following generation like Ravel, Debussy and Poulenc, did not rise to prominence among his contemporaries. In this sense, Chabrier is a composer to whom recognition came late in French music history. The fact that Chabrier failed to have a significant influence in his lifetime can be attributed to his marginal position in the Parisian music community, rather than his late start to composing. Chabrier, who never get any formal conservatory education, received piano, counterpoint and harmony lessons, while he was studying law, and developed his composing skills all on his own. The major source of the composer's marginality was his close connections with Impressionism and Symbolism movements, which were just emerging in the fields of arts and literature in his time. In this sense, Chabrier is one of the earliest figures how presented the musical equivalent of these movements.

Another important point that needs emphasis is the position of Chabrier in the musical world that was divided into two as Wagnerians and anti-Wagnerians. It is known that Chabrier heard Wagner's music for the first time in Munich, when he listened to Tristan and Isolde and was impressed deeply by it. However, the Wagnerian influence on his music is not marked. Although this influence manifests itself in Gwendoline, the only opera seria he wrote, other stage works of the composer, and especially the works he composed for piano and voice, are in contrast with the Wagnerian esthetics and ethos, and show an esthetic understanding of "French sensitivity" (qualities fundamentally associated with the French, such as lucidity, emotional vitality, humor and sensitivity), which the next generation would pride itself on. Larghetto for Horn and Orchestra, composed in 1878, is one of works where the composer presents this French sensitivity in the most lyrical way.

Igor Stravinsky (1882-1971)

Üç Bölümlü Senfoni

Symphony in Three Movements (1942-45)

Igor Stravinsky'nin 1940 yılında Amerika'ya göçünün hemen ardından, New York Filarmoni Topluluğu İkinci Dünya

Savaşının sona erişini kutlayan bir program için besteciden bir “Zafer Senfonisi” sipariş eder. Stravinsky bu senfoninin herhangi bir programatik öge içermeye fikrine başından karşıdır ve bu yüzden daha soyut ve açıkça kendisinden başka bir şeye atıfta bulunmayan Symphony in Three Movements (Üç Bölümlü Senfoni) başlığında karar kılar. Öyle ki, eser baştan aşağı bu sipariş üzerine bestelenmiş bile değildir. Eser büyük ölçüde Stravinsky’nin tamamlanmamış projelerinden kalan materyallerin derlenmesinden oluşmuştur. Örneğin birinci bölüm, bestecinin aslen bir piyano konçertosu olarak tasarladığı materyallerin derlemesidir. Bu nedenle bölümde oldukça belirgin bir konçerto havası vardır. İkinci bölüm de bestecinin aslen Franz Werfel’in “The Song of Bernadette” filminin “Appearance of the Holy Virgin” (Kutsal Meryem’in Belirışı) adlı sahnesi için bestelediği ancak tamamlama(ya)madığı müziğe dayanır. Stravinsky 1945 baharında bu iki tamamlanmamış partisyona geri döner ve bunlara organik bir bütünlük kavuşturacak üçüncü bölümü besteler. Birinci bölümün protagonistisi olan piyano ile ikinci bölümün protagonistisi arp, son bölümde dinamik bir ilişki çerçevesine oturtulur.

Stravinsky her ne kadar ileride bu eserinden bir “savaş senfonisi” olarak bahsetse de, bunun programatik bir içeriğe sahip olmadığını (yani müziğin bir hikaye anlatmadığının) vurgular. Ancak bu, müziğin ortaya çıktığı dönemin ruhuna ve gelişmelerine dair izler taşımadığı anlamına gelmez. Eserin ilk seslendirilişinden 18 yıl sonra besteci 1963’teki bir röportajında müziğinin taşıyabileceği anlamlar konusunda daha ılımlıdır. Stravinsky bu röportajında özellikle birinci ve üçüncü bölümlerin spesifik sinematografik savaş imajlarına dayandığını belirtir. Birinci bölüm, dediğine göre, Çin’de uygulanan arazi yakma taktikleriyle ilgili izlediği bir haber filminden edindiği izlenimlerin müzikal karşılığıdır. Üçüncü bölüm İkinci Dünya Savaşının neredeyse karikatüristik bir temsili olarak görülebilir. Bölümün başı Nazi askerlerinin kaz adımı yürüyüşüyle savaşı başlatmasını tasvir ederken, bölümün ortalarında beliren füg, savaşın dönüm noktası olan müttefik kuvvetlerin yükselişini ve Nazilerin savaşı kaybetmesini temsil eder.

Immediately after Igor Stravinsky emigrated to the United States in 1940, The New York Philharmonic Society commissioned him to write a “Victory Symphony” to be performed in a program marking the end of World War II. Stravinsky was strictly against the idea that this symphony should include a programmatic element, and thus he decided on the title Symphony in Three Movements, which was

abstract and did not refer to anything other than itself. In fact, the work was not even composed upon the said commission. It is, to a great extent, a compilation of materials from the composer's incomplete projects. The first movement, for instance, is a collection of materials Stravinsky conceived as a piano concerto. That is why the movement leaves a very apparent concerto impression. The second movement is based on the film music the composer wrote for the "Appearance of the Holy Virgin" scene of Franz Werfel's film titled The Song of Bernadette and did/could not complete. In the spring of 1945, Stravinsky revisited these two incomplete scores and composed the third movement to give them an organic integrity. The protagonist of the first movement, the piano, and that of the second movement, the harp, are placed in a dynamic relationship in the last movement.

Although Stravinsky describes this work to be a "war symphony" later on in his life, he emphasizes that it does not have a programmatic content (that is, the music does not tell a story). However, this does not necessarily mean that the music does not bear traces of the spirit and developments of the period in which it was written. In a 1963 interview he gave 18 years after the premiere of the work, the composer was more modest about its possible meaning. Stravinsky notes in the interview that the first and third movements in particular are based on specific cinematographic war images. As he says, the first movement is the musical counterpart of the impressions he made when he watched a newsreel about Chinese scorched earth practice. The third movement can be seen as a caricatured representation of World War II. The opening of the movement symbolizes the starting of the War with the goose stepping of Nazi soldiers, while the fugue in the middle stands for the rise of the allied forces, which was the turning point of the war, and the defeat of the Nazis.

Aylin Yılmaz

bilet.bilkent.edu.tr

Giş-Ticket Office: **(312) 290 1775**

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr



Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Ellen Jewett, konzertmeister
Irina Nikotina, konzertmeister asst.
Suzana Bezhani
Bahar Kutay
Refik Zamanalioğlu
Adilhoca Aziz
Vseslava Kudinova
Süreyya Defne
Eda Delikçi
Davut Aliyev
Elena Postnova
Arif Möhsünoğlu

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva, grup şefi | principal
Rasim Bağırov
Elena Rihsi
Marina Ağapova
Adelya Ateşoğlu
Nil Cetiz
İskender Okeev
Seyran Ahundzade

Viyola | Viola

Cavid Cafer, grup şefi | principal
Elena Gnezdilova
Sema Hakişoğlu
Uluşbek Rihsi
Ece Akyol
Svetlana Simolin
Elif Onay

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca, grup şefi | principal
Serdar Rasul
Artur Rahmatulla
Adil Babacan
Yiğit Ülgen
Verda Çavuşoğlu
Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis, grup şefi | principal
Dritan Gani
Zurab Tsitsuashvili
Burak Noyan
Şalva Gagua

Flüt | Flute

Albena Sezer, grup şefi | principal
Zita Zempleni
Ebru Aykal

Obua | Oboe

Selçuk Akyol, grup şefi | principal
Viktoriya Tokdemir

Klarnet | Clarinet

Nusret İspir, grup şefi | principal
Selen Özyıldırım
Leonid Volkov

Saksafon | Saxophone

Fethi Günçer *
Atilla Yılmaz *

Fagot | Bassoon

Ozan Evruk, grup şefi | principal
Ezgi Tandoğan Onat
Berkay Okay *

Korno | Horn

Hasan Erim Hacat
Güloya Altay
Hüseyin Uçar *
Bulut Baytekin *

Trompet | Trumpet

Julian Lupu, grup şefi | principal
Krasimir Konyarov
Onurcan Çağatay *

Trombon | Trombone

Cem Güngör, grup şefi | principal
Mehmet Ali Baydar
Aleksy Medvedev

Tuba

Noriyoshi Murakami

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid, grup şefi | principal
Rahim Namazov *
Tansu Karpınar *

Arp | Harp

Ece Yavaş *

Piyano | Piano

Günay Tuzkaya *

* Misafir Sanatçı | Guest Artist